

henvende sig til ham med deres Skrivelser. Og jeg haaber, at der deri ligger, at Generaldirektøren kommer til at forhandle med Arbejderne, saaledes som alle andre Arbejdsgivere.

Den højtærede Minister oplyste, at de Beregninger, der vare fremkomne i den omtalte Betænkning, ikke vare rigtige med Hensyn til Antallet af de Lokomotiver, der var Brug for. Jeg vil gerne med Formandens Tilladelse oplæse et lille Stykke af en tidligere Trafikministers Udtalelser derom. Det lyder saaledes: „I saa Henseende oplyste Ministeren, at det for Statsbanernes Vedkommende, naar Anskaffelserne i de sidste Aar som Følge af den forøgede Trafik lægges til Grund, og Trafikstigningen tænkes fortsat, som den har udviklet sig i de senere Aar, vil være nødvendigt at anskaffe ca. 40 nye Tog-Lokomotiver og Rangermaskiner om Aaret, nemlig 28 som Følge af Trafikstigningen og 12 til Fornyelse af udslidt Materiel.“ Dette oplyste den tidligere Trafikminister, Jensen-Sønderup, den nuværende Indenrigsminister, og han føjede til med Hensyn til Privatbanerne, at der vilde kunne bruges 10 om Aaret og i alt 30, naar man regner med de private Ingeniører. Dette er i Modstrid med de Beregninger, den nuværende Minister kommer med, som rimeligvis stamme fra den nuværende Maskindirektør, fra hvem ogsaa de Beregninger, der findes i Betænkningen, hidrøre.

Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) omtalte det Forslag, som Minister Weimann fremsatte om Bygning af Lokomotiver til 70,000 Kr. Stykket. Det er rigtigt, at det er fremkommet, men det er ogsaa et Udslag af Maskindirektør Busses Modarbejden af Lokomotivbygning indenfor Statsbanerne og er absolut i Modstrid med de Oplysninger, der ere fremkomne fra Maskindirektør Busse i den Betænkning, som den ærede Ordfører tidligere har holdt sig til. Jeg antager, at det var et af de Punkter, som Maskindirektør Busse faldt paa.

Wulff: Jeg beklager, at det Svar, jeg fik fra den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), slet ikke tilfredsstillede mig. Det var heller ikke Svar paa det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke om, hvorvidt den ærede Ordfører var villig til at hjælpe den danske Lokomotiv-Industri ud over midlertidige Vanskeligheder, naar den var kommen i Gang. Men jeg spurgte: Naar en saadan Industri var kommen i Gang paa de Vilkaar, som den ærede Ordfører selv opstil-

ler, og saa de udenlandske Tilbud meldte sig med det Forsæt at umuliggøre den og med Underbud i det Omfang, som det ærede Medlem nævnede: 30, 40, og jeg tror han nævnede, 70 pCt., om han da straks vilde svigte den og gaa til Udlandet for at tage det billigste Tilbud. Det svarede det ærede Medlem ikke paa, men naar han ikke svarer, at han loyalt betragter sig som forpligtet til at støtte den indenlandske Industri, saa længe den selv arbejder paa en rimelig Basis, saa er hans Ord overfor den ganske uden Betydning. Det ligger specielt i det Forhold, at Lokomotiver ere ikke noget, som enhver Mand køber. Man kan lave andre Ting — f. Eks. Fabrikation af Symaskiner, Løgetøj o. s. v. — og basere en saadan Industri paa det Haab, at der mellem Kunderne findes loyale og illoyale Kunder; Kunder, som man kan stole paa, og Kunder, som man ikke kan stole paa, men her staar man overfor Statsbanerne, der ere om ikke den eneste saa den største Køber, og af den anden, Privatbanerne, kan man ikke vente, at den skal gaa anden Vej end den, som Statsbanerne gaa, naar de give et slet Eksempel. Hele den Industris Eksistens er afhængig af, om Statsbanerne, altsaa Staten, som ejer Landets Baner, ville være loyale imod den eller ikke. Men det er ikke at være loyal at sige: Kunne I bygge Lokomotiver til den gængse Pris plus Toldbeskyttelse 5 pCt., saa skal det være os en Fornøjelse at købe hos eder! Og naar saa en Konkurrent kommer med egoistiske Hensigter og byder saa og saa mange Procent under, saa vende vi straks Ryggen til og gaa til Konkurrenten. Vil man gøre det fra Statens Side, saa støtter man ikke den indenlandske Industri.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) udtalte for et Øjeblik siden, at den tidligere Trafikminister, Weimann, mødte her i Tinget med et Forslag om at bygge nogle Lokomotiver paa Statsbanernes Værksteder, som vilde koste 70,000 Kr. Stykket. Saa vidt jeg ved, er det en meget forkert Fremstilling, den ærede Ordfører giver af Trafikminister Weimanns Stilling. Han mødte med et Forslag om, at Rigsdagen skulde bevilge 140,000 Kr., men han udtalte aldeles ikke, at de to Lokomotiver vilde koste denne Sum. Tværtimod, saa vidt jeg erindrer Trafikminister Weimanns Udtalelser her i Tinget, gik de ud paa, at han var overbevist om, at Staten kunde bygge dem betydelig